

училище въ Княжево. Съгласява се. И полага основитѣ на първото техническо училище въ България. Следъ нѣкоя година, поради възникнали недоразумения, напуска директорството и открива своя собствена работилница, нѣщо като фабрика за желѣзни издѣлия. Не му тръгнало добре. Решава тогазъ да замине за Англия, гдето има връзки и гдето смѣталъ, че ще може по-добре да работи. И не се излъгалъ. Открива тамъ най-напредъ малка работилница за велосипеди. Внесълъ голѣми подобрения въ техниката на велосипедното производство. Работата му тръгнала. Малката работилница се превърнала въ фабрика. Започналъ да произвежда и други нѣща и въ всичко за каквото се залавялъ внася подобрения и усъвършенствувания. И спечелва добро богатство! Оженва се за англичанка. Раждатъ му се деца и заживѣва като сжщъ англичанинъ, безъ да се вижда и среща съ българинъ. Напуска следъ време фабриката, направя си хубава кжщица въ единъ тихъ кжтъ на Англия на брѣга на Атлантическия океанъ, гдето климатътъ е много мекъ, нѣма ни зимни студове, ни лѣтни горещини. И живѣе тамъ съ рентата отъ своитѣ капитали, като продължава да се занимава съ разни химически изследвания и механически изобретения. Децата му пораснали. Синоветъ му се оженили и се заловили за самостоятелна работа нейде изъ Англия. Неотдавна се поминала жена му. Той прибралъ женената си дъщеря въ своята кжща и живѣе заедно съ нея.

Стариятъ г. Витановъ неусѣтно се увлича отъ своя разказъ и съ едно оживление и дори съ възторгъ почва да разправя за живота въ Англия... Какви добри и високо почитени сж англичанитѣ! Проникнати сж отъ истинско религиозно чувство, държатъ за редъ и точностъ, държатъ и за своята дума. И какъ хубаво се живѣе тамъ. Има всички удобства и всички продукти въ изобилие. Захаръ евтина, плодове всѣкакви, круши, ябълки, грозде презъ цѣлата година и всѣкога все на